

Mé přání do Nového roku – hodně hezkých výstupů v dobré partě. V krásné přírodě, ve které se zvěř nebojí, ptáci vás pozorují z nedaleka a kolem roste květena, která oblažuje vaše srdce.

„V horách má člověk žít, nemá tam umírat“.

Dr. Julius Kugy, slovinský horolezec

Itálie a Slovinsko 3.- 9.7.2016

Z Dolomit do Julských Alp na kole s možným výstupem na Mangart 2677 m

3.7. ne Jičín – Canazei busem 750 km, ubytování v kempu Marmolada campingmarmolada@virgilio.it nebo 4 km od Canazei kemp Miravalle Campitello di Fassa, mail. info@campingmiravalle.it; ubytování stan nebo bungalov (chatka) .

4.7. po na kole Canazei (1446) – Passo Pordoi (2235) 16 km – Arabba (1650) 25 km – Andraz (1450) 35 km – Passo Falzarego (2115) – Cortina (1224) **58 km, stoupání 1500 m** kempink, mail. campcortina@tin.it

Mikrobus bude zajišťovat případnou dopravu posledního účastníka do cíle každého dne.

5.7. út Cortina - Passo Tre Croci (1809) 14 km – Auronzo di Cadore (700) 45 km – Pelos di Cadore (700) 45 km – Passo della Malria (1298) 56 km – Forni di Sopra (907) **66 km, stoupání 1300 m**; kempink Tornerai (1000), mail. info@campingtornerai.it

6.7. st – Forni di Sopra – Forni Avoltri (770) 9 km – Passo (905) 20 km – Enemonzo (400) 29 km – Tolmezzo 41 km - Maggio Udinese (608) **60 km, stoupání 200 m**; kempink např. už dříve

Val del Lago (jezero), Via Tolmezzo – 4x bungalov, mail. camping@valdellago.it

7.7. čt Maggio Udinese – Prato 10 km – Uccia 27 km – Žaga (375) 34 km – Bovec (519) **45 km, stoupání asi 300 m**; kempink Vodenca, 200 m od řeky, 2 noci v bungalovech s koupelnou, resp. luxusní stan na stejném místě za 19 € za noc a osobu

nebo kemp Polovnik v Bovci – Ledina 8, tel. +386053896007, uprostřed obce, pan Michal Kůra;

8.7. pá vysokohorský výjezd na Mangart, místy 18% stoupání (na začátku) s pěti tunely (prostřední je nejdelší – obtížná orientace – světlo na konci tunelu) do výšky cca 2050 m po asfaltové silnici asi 25 km; překvapením bude chata (Kuča pod Mangartem), zde hustá dobrá polévka a studené pivo za odměnu. Odtud vycházka na Malý Mangart (2263) nebo cca 3 km až na Velký Mangart (2677) zajištěnou cestou ocelovými lany a žebříky (možná i sněhová pole); výstup asi 1.5 hod., sestup 1 hodinu. Budeme na hranici Itálie a Slovinska. Celkem na kole **50 km, stoupání 1600 m**; pěšky cca **6 km**.

Kdo nebude chtít, může se koupat v řece Soči (průzračná voda modré barvy, ale chladná) nebo rafting nebo si prohlédnout památky z bojů v 1. světové válce. Nebo na kole lze jet pohodlnou cestou horským údolím podél řeky Soči na tzv. lávky, kde se Soča svírá v úzkém kaňonu; po super koupání v tůňce lze pokračovat nahoru až k domu Dr. Klimenta Juga, kde silnice končí, ale je zde příjemná restaurace.

9.7 so Bovec (519) – Trenta – sedlo Vršič (1611), zde občerstvení jako odměna za výjezd na Tičarjevově domu v sedle – následuje nejlepší odměna na závěr – sjezd do Kranjské Gory (850) k autobusu – „Ruská cesta“, neboť ji

stavěli ruští zajatci za 1. světové války; **45 km, stoupání 1100 m**; asi 3 hodiny (lze jet i kratší cestou na horském kole); asi ve 13 hodin návrat přes Rakousko do Jičína, cca 700 km; příjezd kolem půlnoci.

Doprava mikrobus + kára na kola cca 3200 Kč za osobu při 16 osobách.

Ubytování ve vlastních stanech nebo bungalovech (odhaduji 15 € za osobu, tj. 90 € celkem) a stravování vlastní nebo v restauracích, což je dražší.

Celkem na kole za **6 dní asi 330 km, stoupání asi 6000 m**, tj. 55 km za den, nastoupáno v průměru 1000 výškových metrů za den, většinou v horském terénu po asfaltové silnici. Možné jet na silničním, trekovém i horském kole.

Přihlášky do 31.1.2015, abych věděl, zda má význam zájezd připravovat.

Stoupání na Mangart je těžké, ale výhledy stojí za to.

K stáru běh života nabírá obrátky. Tak i já chci ještě naplnit mnoho svých snů, i když je to stále obtížnější. Nezaniknou ale

mé milované hory, zanikne jen můj sen. Ať cestuji kamkoliv, chci se vrátit do své rodné země a hledám místo, kde složím své kosti. Z hor se stejně vrátím do nížin kyslíku, pro který jsem se narodil a zde najdu místo, kde jednoho lhostejného dne spočinu na věky.

Dokud žijeme, učme se žít.

Seneca

V Jičíně 30.12.2015

I v a n

Už se hlásí: Luboš Splítek, Martin Würz, Kooperativa Liberec, Jiří Kazda, Železnice, Martin Adamčík, Josef Kubíček, Karolina Bergerová, Martin Klíma, Zlatka Klímová, Monika Kůtková,

V každém dalším deníčku uvedu dvě „příkázání“ z desatera vysokohorského turisty z knihy „Meine Berge“, která vyšla v roce 1939 a zachycuje pohled autora Louise Trenkera na hory. Byl úspěšným horolezcem, lyžařem, šermířem, hercem i režisérem, prožil bohatý a dlouhý život. Dožil se ve svěžesti více než 90 let. Jádrem jeho myšlenek platí nadále a má stále co říci každému, kdo má rád hory, dokáže je ctít a v neposlední řadě i chránit.

1. Nepodnikej žádný horský výstup, jehož jsi nedorostl; musíš být nadřazen hoře a ne hora tobě. Stav si vždy takový cíl, který je přiměřený tvým možnostem. Nauč se také, když je to třeba, se v pravý čas cíle vzdát. Dopřej si dostatek času a nechtěj jen „požírat“ vrcholky; hory jsou krásné a je mnoho způsobů, jak jejich krásu vnímat.
2. Připravuj si každý horský výstup hlavou a rukou, bez ohledu zdali jdeš sám, s přáteli nebo vůdcem. Tvoje psychická výzbroj musí být stejně dokonalá jako tvoje

výstroj horolezecká. S horami, ve kterých se pohybuješ, musíš být důvěrně seznámen, znát je a rozumět jim. Měl by ses radovat z nedělního výletu v podhůří stejně jako z výstupu na nejtěžší stěně. Nauč se dívat na horu a chápat ji jako celek a ne jako na osamocené skalní stěny, které je možno slézt. Nikdy nezapomínej, že hory jsou plné nebezpečí, které je možno překonat jen opatrností, přehledem a zkušeností.

Pokračování příště.

V Jičíně 30.12.2015

I v a n